

Juleaften 2025

Nygårdskirken 24. december 2025, kl. 15

Tekst: Lk 2

Salmer: 94; 119; 104; 136; 120

HYG! HYG SÅ! I SKAL hygge! For det går *uhyggeligt* til i verden - og *juleaften* SKAL være hyggelig! Så: HYG NU! Ja, det lyder *forkert*, ikke? At *beordre* folk til at *hygge*! Man kan godt nok verden over købe bøger med *opskriften* på den særlige danske HYGGE! Men *vi* der har fået den ind med modernismen ved, at *hyggen* hverken kan kommanderes eller *preppes* frem. Vi ved, at den hyggelige julestemning let kan *forsvinde* i savn, druk, vold ... Og vi ved *også*, at julehyggen *uventet* kan trænge sig igennem *alt* vores kaos! Selv uvenskab og forurettelse kan den trodse - og bare pludselig *være* der: Julens hygge! Den kommer nemlig ikke fra os selv – den kommer *udefra*! Varmen, den trygge stemning - det er et nærvær af noget *andet* end os selv – og det kommer lidt bag på os, når roen breder sig i hjertet og skuldrene sænkes; vi ser op og ser lyset i hinanden øjne. Eller i øjnene på billedet på reolen af den elskede savnede. For ja, *så* forunderligt er det: Julestemningen kan nå én, også når man sidder alene

– når kærlighedens nærvær pludselig smiler i éns erindring. Det er derfor de kloge gamle siger: *Når jeg kan sidde alene de 364 andre dage i året, kan jeg også gøre det juleaften - og også HYGGE mig med mine minder, mine drømme, mit håb om godt nyt!*

Julens nærvær er Guds nærvær. Guds nærvær trodser krig og ufred og sygdom og frygt - og med en ubegribelig *blidhed* svøber Guds fred sig om os og vækker en varm længsel dybt inde: Efter hvile, efter en blød favn at synke ind i, efter en venlig stemme der siger: *Du skal ikke være bange – jeg er jo hos dig!* og så synger os til ro! Så slipper vi et øjeblik frygten for det onde – så tør vi tro på, at lyset får magt og fortrænger mørket! Frygten mister sit greb: Gud er hos os, miraklernes tid er ikke forbi! Vi tør tro det! HYG! I SKAL hygge! Det er meningsløst at kræve – for hygge skaffer vi ikke selv. Hyggen kommer med troen på det gode – og heller ikke troen er noget vi selv skal fremskaffe; frygt og tvivl trænger sig hele tiden på. Vi kommer til kort igen og igen hvad troen på miraklet angår. Og netop *derfor* må Gud *give* os troen: Jul er at Guds tro på det gode baner sig vej ind i vores hjerter! Gud lader sin tro, sit håb og sin kærlighed fødes i os! Vi mærker det ske, når vi bliver

Juleaften 2025

stille – lader de hektiske hænder synke og bremser den roterende hjerne: Dér lige dér kan taknemligheden bryde frem i os: Det gode er jo slet ikke det, vi *selv* gør, men det vi for lov at *få*! Ikke blot få *mad*, få *gaver*, få mandelgaven, få sin *vilje* og få *ret* – nej, vi får Guds tro på det *gode* lagt ind i vores hjerter – som et lille nyfødt liv, vi skal tage til os! Og om det lille troens barn i vores hjerter dér samles englene; blidt strejfer deres vinger os, idet de lander forsigtig: Stille slår de vingerne sammen om os og skærmer os midt i kaos og synger os til ro: *Frygt ikke!* synger de: *Gud er hos jer! Hans søn er født hos jer; hos jer skal han have sit hjem!* Ja, hos os skal han vokse sig stærk og sende lysende gnister af håb afsted i dit sind. Lysende håb for dig selv, for dem der er dig nære og kære - og for dem der er fjernt fra os. Guds lys vil bo i os alle – bo lige netop dér i os, hvor *vi* kommer til *kort* og ikke *selv* kan skaffe dét, vi længes mest efter! Vi *får* det – får det af Gud i hans søn i denne hellige nat! Fred. Mod indeni. Hygge! *Frygt ikke!* synger Guds kærlighed i os: *Jeg er hos jer!* Glædelig jul! *Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.*